

LETËRA E APOSTULLIT PAUL MBË HEBREJT

KAPTINA I.

¹ Perëndia si u foli njëherë moti atënavet *t'anë* me anë të profetëve shumë herash edhe shumë mëndyrësh, na foli edhe neve

² mbë këto ditt të mbrapëna me anë të Birit *vet*, të cillin' e bani trashigimtarin' e të gjithave, qi me anë t'ati bani edhe jetëtë;

³ ai tue qenunë të ndritunit' e lafitit edhe karakter i së qenëmes' ati, edhe tue bartunë të gjitha me fjalën' e fuqisë *vet*, si qiroi fajetë t'ona prei vetëvetëhesë, ndenji ndë *kraha* të diathtë të madhënisë ndë të naltat *vise*,

⁴ kaqi ma i mirë se engjujtë bamë, aqi sa ka trashiguem një emënë ma të math se ata.

⁵ Sepse cillit prei engjush i tha ndonji herë: "Ti je biri em, unë të kam piellë sot"? Edhe për-së-ri: "Unë kam me qenunë tek ai për atë, edhe ai ka me qenunë tek unë për bir?"

⁶ Edhe për-së-ri kur të këllasi paralindësinë ndë botët, thotë: "Edhe le t'adhurojën' ate gjith' engjujt' e Perëndisë."

⁷ Edhe për engjujt thotë: "Ai qi bani engjujt' e vet shpirtëna, edhe punëtorët' e vet flakë ziarmi."

⁸ Por për të Birinë: "Shkambi yt, o Perëndi, *ashtë* ndë jetë të jetësë; shkop dreitënie *ashtë* shkopi i mbëretënisë s'ate.

⁹ Deshe dreitëninë, e more mëni paligjëninë, përandai të leu Perëndia, Perëndia yt, me voj gëzimi përmbi shokët e tu".

¹⁰ Edhe: "Ti, o Zot, çë herën' e parë themelove dhenë, edhe qijetë janë punët' e duervet tua.

¹¹ Ata kanë me u prishunë, por ti ke me mbetunë, edhe të gjithë kanë me u vietëruem porsì petëka,

¹² edhe porsì petkë ke me i mpështuellun' ata, edhe kanë me u ndërruem, por ti je ai vetë, edhe viet' e tu s'kanë me menguem".

¹³ Edhe cillit prei engjujsh i tha ndonji herë: "Rri prei së diathtësë s'eme deri sa të ve anëmiqt' e tu ndënë kambët të kambëve tua?"

¹⁴ Nukë janë të gjithë shpirtëna punëtorë, qi dërgohenë për punë për ata qi kanë me trashiguem shpëtiminë.

KAPTINA II.

¹ Përandai na duhetë me vumë vesh ma tepërë për ato qi ndëgjuem, qi të mos tërhiqemi mbë-nj-anë ndonji herë.

² Sepse ndë qoftë se *ajo* fjala qi u fol me anë të engjujvet duel e vërtetë, edhe qish do kapërcim porosie e pandëgjimi muer pagë me udhë,

³ si kemi me shpëtuem na, ndë purtofshim *për* këte farë shpëtimi të madh? I cilli fillo me u folunë prei Zotit, e u vërtetue mbë ne prei atyneve qi e ndëgjuenë,

⁴ por edhe Perëndia bante deshmi bashkë me shenje e me mërekullia e me qish do farë fuqiashe e me të dame *dhunëtiashe* të Shpirtit Shenjt, mbas dashunimit' *vet*.

⁵ Sepse nuk' e vu ndënë kambë të engjujvet botënë qi vien, për të cillënë po flasimë.

⁶ Edhe cilli bani deshmi mbë ndonji vend, e tha: “Qish ashtë nieriu, qi ta kuitojsh, a i biri nieriu qi të veç me e pamë;

⁷ e bane pakëzë ma të vogëlë se engjijtë, me laft e me nderë e kunorove, edhe e vune përmbi punët e duervet tua;

⁸ të gjitha ia vune përposh kambëvet ati”, sepse si ia vu të gjithë ndënë kambët, nukë la gja pa i vumë ndënë kambët,

⁹ por tashti s’po shofimë të gjitha të jenë vumë ndënë kambët t’ati. Por shofimë kunoruem me laft e me nderë ate lesunë qi qe bamë pakëzë ma i vogëlë se engjijtë për pësimin’ e vdekësë, qi të ngjënojë vdekë për qish do *nieri* me hirin’ e Perëndisë.

¹⁰ Sepse i duhei ati, qi për ate *janë* të gjitha, edhe prei ati *u banë* të gjitha, tue prumë shumë bij ndë laft, të bajë të kullutë të parin’ e shpëtimit atyneve me anë të pësimëvet.

¹¹ Sepse edhe ai qi shenjtënon, edhe ata qi shenjtënohenë, të gjithë *janë* prei nji *gjaje*, për ate punë s’turpënohetë, me i qjueitunë vëllazën,

¹² tue thanë: “Kam me u diftuem emëninë t’em vëllazënavet mi, kam me të lavduem ndë miedis të kishësë”.

¹³ Edhe për-së-ri: “Unë kam me vumë shpëresënë mb’ate”. Edhe për-së-ri: “Qe un’ edhe *ata* çunatë qi më dha Perëndia”.

¹⁴ Edhe sepse çunatë kanë marrë bashkë mish edhe gjak, edhe ai muer piesë prei atyneve porsia ata, qi të prishi me anë të vdekës’ ate qi ka pushtetin’ e vdekësë, do me thanë, diallinë,

¹⁵ edhe të lirojë ata qi ishinë gjithë jetënë ndënë shërbëtyrë për frikën’ e vdekësë,

¹⁶ sepse për të vërtetë s’qenë zanë prei *farës’* engjijvet, por qenë zanë prei farës’ Abrahamit.

¹⁷ Përandai duhei të u përgjante vëllazënavet mbë të gjitha, qi të bahei krye-prift i dhimtshim edhe besëtar mbë punët të Perëndisë, qi të ndëjejë fajet’ e popullit.

¹⁸ Sepse për qish ai pësoi kur u nga, mundetë me u ndimuem atyneve qi ngjitenë.

KAPTINA III.

¹ Andai, o vëllazën shenjtëna, piesëtarët’ e së thërritëmesë prei qielli, kupëtoni apostullin’ edhe krye-priftin’ e së rrëfyemesë t’onë, Iesu Krishtinë,

² i cilli qe besëtar mb’ate qi e bani *apostull edhe krye-prift*, sikurse edhe Moiseu qe *besëtar* ndë gjithë shtëpin’ e ati.

³ Sepse ky i lavdue ma tepërë se Moiseu, sa ashtë ma i nderëshim se shtëpia, ai qi e ka ndërtuem,

⁴ sepse qish do shtëpi ndërtohetë prei ndonjianit, edhe ai qi ka ndërtuem të gjitha *ashtë* Perëndia.

⁵ Edhe Moiseu qe besëtar ndë gjithë shtëpin’ e ati si shërbëtuer, për deshmi t’atyne *punëvet* qi do të fliteshinë,

⁶ por Krishti, si bir mbë shtëpit të vet; shtëpia e ati jemi na, ndë mbaitshim shtrëngueshim kucimin’ edhe të mburrunit e shpëresësë deri së mbrapëni.

⁷ Përandai, sikurse thotë Shpirti Shenjt: “Sot ndë ndëgjofshi zanin’ e ati,

⁸ mos ashpëroni zemëratë tueja, si ndë pikllimt, ndë ditë të ngasëjesë ndë shkretinë,

⁹ atie ku atënitë tui më nganë, më provuenë, edhe panë punët’ e mia katër-dhetë viet;

¹⁰ përandai u zemërueshë me ate bres, edhe thashë: Përherë gënjehenë ndë zemëret t’atyne, edhe ata s’ngjofnë udhët’ e mia.

¹¹ Kështu bana be ndë zemërimt t’em: S’kanë me hymë ndë të prajunit t’em”.

- ¹² Këqyrni, o vëllazën, druese ndonji prej jush ka zemërë të keqe pabesënie, qi të ngrejë krye kundrë Perëndisë gjallë,
- ¹³ por mësoni njiani tietërinë përditë deri sa qjuhetë dita “sot”, qi të mos ashpërohetë me gënjamin’ e fajit asndonji prej jush,
- ¹⁴ sepse jemi bamë piesëtarët’ e Krishtit ndë mbaicim shtrëngutë të filluemen’ e së qenëmesë deri së mbrapëni,
- ¹⁵ kur thohetë: “Sot ndë ndëgjofshi zanin’ e ati, mos ashpëroni zemëratë tueja, si ndë pikllim”.
- ¹⁶ Sepse disa kur ndëgjuen’ e piklluenë, por jo gjith’ ata qi duelnë prej Egjyptit me anë të Moiseut.
- ¹⁷ Edhe me cillët’ u zemëruë katër-dhetë viet? A jo me ata qi fëjyenë, të cillëvet copat’ e mishit u ranë ndë shkretinët’
- ¹⁸ Edhe për cillëtë bani be të mos hyjëndë ndë të prajtnit e vet, veç për ata qi s’bindeshinë?
- ¹⁹ Edhe shofimë se s’muftnë me hymë prej pabesënisë.

KAPTINA IV.

- ¹ Le të kemi frikë pra, deri sa mbet *mbë ne* të zotuemitë me hymë ndë të prajtnit t’ati, mos duketë ndonji prej jush se mbet mbrapa.
- ² Sepse edhe na jemi ungjillëzue, sikurse edhe ata, por nuk’ u bani dobi fjala qi ndëgjuenë, sepse s’që bashkuem me besë mb’ata qi e ndëgjuenë.
- ³ Sepse *na* qi besuem hym ndë të prajtnit, sikurse tha: “Kështu bana be ndë zemërimt t’em: S’kanë me hymë ndë të prajtnit t’em”, ndonëse punët’ e *ati* u mbaruenë çë kurë se u ngrëf bota,
- ⁴ sepse tha mbë nji vend për të shtatënë ditë kështu: “Edhe Perëndia u pra mbë të shtatënë ditë prej gjithë punëvet veta”.
- ⁵ Edhe mbë këte *vend* për-së-ri: “S’kanë me hymë ndë të prajtnit t’em”.
- ⁶ Mbassi ka mbetunë pra me hymë disa mb’ate, edhe ata qi ungjillëzuenë ma pari nukë hynë prej së pabindëmesë,
- ⁷ për-së-ri urdhënon nji ditë: “Sot”, tue thanë me anë të Davidit, mbas kaqi koheje, sikurse ashtë thanë: “Sot ndë ndëgjofshi zanin’ e ati, mos ashpëroni zemëratë tueja”.
- ⁸ Sepse ndë i pat prajtnë lesui *i Naviut*, s’do të kishte folunë mbasandai për *nji* tietërë ditë.
- ⁹ Vallë pasëka mbetunë të prajtnë për popullin’ e Perëndisë.
- ¹⁰ Sepse ai qi hyni ndë të prajtnit t’ati, edhe ai vetë prani prej punëvet veta, porsì Perëndia prej të vetavet.
- ¹¹ Le të nxitoimë pra me hymë nd’ata të prajtnë, qi të mos bierë kushi mb’ate shëmbëllëtyrë të pabindëmesë.
- ¹² Sepse fjala e Perëndisë *ashit’* e gjallë, edhe e punësë, edhe ma e prëfëtë se qish do thikë me dy presa, edhe hyn deri ndë të damit të shpirtit, e frymës’, e nejevet, e palcavet, edhe shqyen kuitimet’ e mendimet’ e zemërësë.
- ¹³ Edhe s’ashtë krietyrë pa u dukunë përpara ati, por të gjitha *janë* lakuriq, edhe sgafulluem ndë syt’ t’ati, të cillit na kemi me i dhanë fjalë.
- ¹⁴ Tue pasunë pra *nji* krye-prift të math, qi shkoi ndëpër qijet, lesunë të Birin’ e Perëndisë, le të mbamë rrëfiminë *t’anë*.
- ¹⁵ Sepse s’kemi *nji* krye-prift qi s’mundete me i ardhunë liksht për dobësinat t’ona, por qe ngamë mbë të gjitha porsì *na*, pa faj.
- ¹⁶ Le t’i afrohemì pra me kucim shkambit hirit, qi të marrimë përdëllim, edhe të gjeimë hir e ndimë ndë kohë të nevojëshime.

KAPTINA V.

- ¹ Sepse qish do krye-prift qi mirretë prei nierëzish, vihetë *krye-prift* për nierëzit mbi punët e Perëndisë, qi të bierë dhunëtia e *kurbane* për fajet,
- ² qi mundetë me i ardhunë liksht për ata qi janë të paditun' e të gënjyem, sepse edhe ai vetë ashtë mpështliellë me dobësinë.
- ³ Edhe përandai ka detyrë, sikurse për popullinë, edhe për vetëvetëhenë me prumë kurban për fajet.
- ⁴ Edhe kurkushi s'e merr këtë nderë prei vetëvetëhesë, por ai qi thërritetë prei Perëndisë, pors i Aaroni.
- ⁵ Kështu edhe Krishti s'lavdoi vetëvetëhenë me u bamë krye-prift, por ai qi i foli ati: "Biri em je ti, unë sot të kam piellë".
- ⁶ Sikurse edhe mbë tietër *vend* thotë: "Ti je prift për gjithë jetënë mbas rregullit Melhisedekut".
- ⁷ Ai *Krishti*, ndë dittë të mishit vet, si pruni të faluna e të lutuna me klithmë të fortë e me lott tek ai qi mundeit me e shpëtuem prei vdekësë, edhe u ndëgjue për frikënë qi pat,
- ⁸ edhe ndonëse ishte bir, xuni me qenun' i ndëgjueshim prei asosh qi pësoi.
- ⁹ Edhe si u kullue, u ba shkak i shpëtimit pasosunë mbë gjith' ata qi i ndëgjojnë,
- ¹⁰ qjueitunë prei Perëndisë krye-prift mbas rregullit Melhisedekut.
- ¹¹ Për të cillinë na kemi me thanë shumë *punë*, edhe qi nukë sgjidhenë me fjalë, sepse jeni bamë të randë ndër veshët për me ndëgjue.
- ¹² Sepse ju duhei të ishitë mieshtra për kohënë, *por* për-së-ri keni nevojë me u mësue juve kushi elementat' e të filluemesë fjalëvet Perëndisë, edhe jeni bamë *kësisht* qi keni nevojë për qjumështë, e jo për ushqim të fortë.
- ¹³ Sepse kushdo qi pi qjumështë, *asht'* i paprovueshim ndë fjalë të dreitënisë, sepse ashtë foshnje.
- ¹⁴ Por ushqimi i fortë ashtë për burra të kullutë, qi e kanë mësue të ndiemenë prei zakonit për me shqyem të mirën' e të keqenë.

KAPTINA VI.

- ¹ Përandai si të lamë të filluemen' e mësimit Krishtit, le të bihemi mbë të kullutët, pa vumë për-së-ri themel pendimi prei punëvet vdekëta, edhe besësë mbë Perëndinë,
- ² mësimit pagëzimevet, e të vumesë duervet përsipër, e të ngjallëmesë prei së vdekunish, e gjyqit pasosunë.
- ³ Edhe këtë kemi me e bamë, ndë na lashtë Perëndia,
- ⁴ sepse *asht'* e vështirë për ata qi u ndriçuenë njiherë, edhe i ndienë shinë dhunëtisë qjellore, edhe qenë bamë piesëtarët' e Shpirtit Shenjt,
- ⁵ edhe ndienë shin' e fjalësë mirë të Perëndisë, edhe fuqivet jetësë qi vien,
- ⁶ ndë u rrëzofshinë, *asht'* e *vështirë* me u përtërimë për-së-ri ndë pendim, të kryqëzojnë për-së-ri mbë vetëhet t'atye të Birin' e Perëndisë, edhe ta diftojnë me gisht për turpëni.
- ⁷ Sepse dheu qi pi shumë herë shinë qi bije mb'ate, edhe piell barëna të mira për ata qi e punojnë, merr bekim prei Perëndisë.
- ⁸ Por ndë nxierhtë driza e murriza, *ashtë* i paprovueshim, edhe ngjat mallëkimit, të cillit e mbrapëna *ashtë* të digjetë.
- ⁹ Edhe na u ka mbushunë mendia për ju, o vëllazën, *se keni* ma të miratë *punë* qi kanë paqtim, ndonëse flasimë kështu.

¹⁰ Sepse Perëndia nuk' *asht'* i pa-udhë, qi të harrojë punënë tuei, edhe mundimin' e dashunisë qi diftuetë mb'emënit t'ati, kur u shërbyetë shenjtënavet, edhe u shërbeni.

¹¹ Edhe dëshëroimë qi gjithë-se-cilli prei jush të diftojë por ate nxitim deri së mbrapëni, qi t'i mbushetë mendia për shpëresënë,

¹² qi të mos bahi të përtueshim, por t'u veni mbrapa atyneve qi trashigojnë të zotuetë me anë të besës' e të zemërësë gjanë.

¹³ Se Perëndia kur iu zotue Abrahamit, mbassi s'kishte se mbë cillinë ma të math me bamë be, bani be mbë vetëvetëhenë,

¹⁴ tue thanë: "Me të vërtetë tue bekuem kam me të bekuem, edhe tue shumuem kam me të shumuem".

¹⁵ Edhe tue pasunë zemërë të gjanë, fitoi të zotuetenë.

¹⁶ Sepse nierëzitë bajënë be për ma të madhinë, edhe beja *ashtë* mb'ata të mbaruemit' e qish do kundrë-fjalë për të vërtetuem.

¹⁷ Mb'ate Perëndia si donte me diftue ma tepër' andën' e vet të palueitëmenë vendit mbë trashigimtarët e të së zotuesesë, vuni ndërmiëtës benë,

¹⁸ qi prei dy punësh të palueitëme vendit, për të cillat s'mundetë me rrejtunë Perëndia, të kemi ngushullim të fortë na qi kemi marrë udhë, të mbamë shpëresënë qi kemi përpara,

¹⁹ të cillën' e kemi porsì angurë të qindrueshime e të vërtetueshime, edhe qi hyni mbë ma të pëmbrendëshimen' e kurtinësë,

²⁰ atie ku lesui çeli udhënë përpara e hyni për ne, si u ba krye-prift për gjithë jetënë mbas rregullit Melhisedekut.

KAPTINA VII.

¹ Sepse kyì Melhisedeku, mbëreti i Selimit, prifti i Perëndisë naltë, i cilli hasi me Abrahaminë tue u këthyem prei së grimesë mbëretënavet, edhe e bekoì,

² të cillit Abrahami i dau mbë-nj-anë edhe të dhetënë prei gjithë *plaçëkavet*, qi ai përpara quhei mbëret dreitënie, mbasandai edhe mbëret Selim, qi do me thanë, mbëret paqtimi,

³ pa atë, pa amë, pa gjenealogji, pa pasunë fillim dittsh, as të mbaruem jete, por përgjaitunë të Birit Perëndisë, mbet prift përjetë.

⁴ Edhe veni ore sa i madh *qe* kyì, të cillit Abrahami krye-ati i dha edhe të dhetënë prei *plaçëkavet*.

⁵ Edhe prei të bijvet Leviut ata qi marrinë priftëninë, kanë porosi mbas ligjësë me marrë të dhetënë prei popullit, do me thanë, prei vëllazënavet vet, ndonëse kanë dalë prei miedzit Abrahamit;

⁶ edhe ai qi s'e kishte gjenealogjinë prei atyneve, muer të dhetënë prei Abrahamit, edhe bekoì ate qi kishte të zotuetë,

⁷ edhe pa ndonji kundrë-fjalë, ma i vogëli bekohetë prei ma të madhit.

⁸ Edhe këtu nierës të mortshim marrinë të dheta, e atie *merr të dheta* qi ai bahetë deshmi se rron.

⁹ Edhe me thanë kështu, edhe Leviu qi mirrte të dheta me anë të Abrahamit, dha të dheta.

¹⁰ Sepse *ai Leviu ishte* por ndë miedz t'atit, kur hasi me ate Melhisedeku.

¹¹ Ndë ishte pra të mbaruemitë me anë të priftënisë Levitike (sepse populli muer ligjënë me anë t'asai), qish lypsei me u ngritunë tietër prift mbas rregullit Melhisedekut, e të mos tohetë mbas rregullit Aaronit?

¹² Sepse kur ndërrohetë vendit priftënia, duhetë me u ndërruem vendit edhe ligja.

¹³ Sepse ai, qi tohenë këto *punë* për ate, ishte prei tietërë fare, të cillës' as ndonji s'iu pat afruem theoresë.

¹⁴ Sepse ashtë *punë* e shpërfaqëme se Zoti ynë leu prei ludesë, qi për ate farë Moiseu nukë foli gja për priftëni.

¹⁵ Por edhe shumë ma tepër' ashtë *punë* e shpërfaqëme, sepse ngrihetë tietër prift mbas së përgjaitëmesë Melhisedekut,

¹⁶ i cilli nukë qe bamë mbas ligjësë porosisë mishit, por mbas fuqisë jetësë pa-mbarueme,

¹⁷ sepse deshmon, *tue thanë*: "Se ti *je* prift për gjithë jetënë mbas rregullit Melhisedekut".

¹⁸ Sepse porosia e parë këthehetë prapë, kur ashtë e dobë edhe e pavëjefshime

¹⁹ (sepse ligja s'mbaroi ndonji farë pune), por kallu një shpëresë ma të mirë, qi me anë t'asai i afrohemi Perëndisë.

²⁰ Edhe sa ma shumë nukë *ke bamë ndonji prift* pa bamë be

²¹ (sepse ata qenë bamë priftën pa bamë be, por kyi me të bame be prei ati qi i tha: "Zoti bani be, edhe s'ka me u penduem. Ti *je* prift për gjithë jetënë mbas rregullit Melhisedekut");

²² kaqi ma të mirësë dhiatë u ba dorë-dhanës lesui.

²³ Edhe ata qenë bamë shumë priftën, sepse nuk' i linte vdeka me mbetunë shumë kohë,

²⁴ por ai mbassi mbet për gjithë jetënë, e ka priftëninë të pandërueme vendit.

²⁵ Edhe përandai mundetë me shpëtuem kreit ata qi afrohenë për-anë Perëndisë me anë t'ati, sepse rron përherë qi të bajë shkusi për ata.

²⁶ Sepse i tillë krye-prift i pandëruem vendit na duhei neve, shenjt, asi qi s'ban keq, i pashgryem, damë veç prei fajtorëvet, edhe bamë ma i naltë se qijetë,

²⁷ i cilli s'ka nevojë përditë, si *ata* krye-priftënitë, me prumë kurbane ma pari për fajet e veta, mbandai për të popullit, sepse një herë e bani këte, kur pru vetëvetëhenë *kurban*.

²⁸ Sepse ligja ve krye-priftën nierës qi kanë dobësinë, por fjala e së bamesë be qi *u ba* mbrapa ligjësë, *vuni* Birinë, qi ashtë i kullutë për gjithë jetënë.

KAPTINA VIII.

¹ Edhe me thanë shkurt për sa folëm, kemi kësi prifti, qi ndenji prei së diathtësë shkambit madhënisë ndë qijet,

² punëtori i shenjtënavet, edhe të vërtetësë tendë, të cillën' e nguli Zoti, e jo nieriu.

³ Sepse qish-do krye-prift vihetë për me prumë dhunëtia e kurbane, përandai *ashtë* nevojë me pasun' edhe kyi ndonji gja qi ta bierë *kurban*.

⁴ Sepse ndë ishte mbi dhet, nukë do të ishte prift, sepse ishin priftën ata qi bijshinë dhunëtiatë mbas ligjësë,

⁵ të cillëtë punoishinë mbas shëmbëllëtyrës' e mbas hiesë punëvet qiellore, sikurse i pat thanë *Perëndia* Moiseut, kur kishte për me ndëruem tendënë, sepse thotë: "Shiko t'i bajsh të gjitha mbas formësë qi t'u diftue ndë malt".

⁶ Por tashti *Krishti* fitoi një punë ma të mirë, sa ma shumë ashtë edhe laimës një dhiatë ma të mirë, e cilla u vu ligjë mbi ma të mira të zotueme.

⁷ Sepse ndë ishte pa palavi ajo e para, nukë do të kërkohet vend për të dytënë,

⁸ sepse tue gjetunë faj *Perëndia* mb'ata thotë: "Qe te vinë ditt, thotë Zoti, edhe kam me bamë një dhiatë të re mbë shtëpin' e Israelit edhe mbë shtëpin' e ludesë,

⁹ jo mbas dhiatësë qi bana mb'atënit e atyne, ate ditë kur i rroka për dore me i nxierrë prei dheut Egjyptit, sepse ata nukë qindruenë ndë dhiatët t'eme, edhe në s'i vuna ore, thotë Zoti.

¹⁰ Sepse këjo *ashtë* dhiata qi kam me bamë mbë shtëpin' e Israelit mbas atyne ditvet, thotë Zoti, kam vumë ligjat' e mia ndë mend t'atyne, edhe kam me i shkruem

mbi zemërat t'atyne, edhe kam me qenunë tek ata për Perëndi, edhe ata kanë me qenunë tek unë për popull.

¹¹ Edhe s'ka me mësuem gjithë-se-cilli t'afërmin' e vet, edhe gjithë-se-cilli vëllan' e vet, tue thanë: Njif Zotinë; sepse të gjithë kanë me më ngjofunë çë prei së vogëlit atyneve, deri së madhit atyneve.

¹² Sepse kam me qenun' i përdëlyeshim mbë të shtrembëtat e atyne, edhe s'kam me kuituem ma fajet' e atyne, edhe paligjëniat' e atyne".

¹³ Me të thanë "të re", bani të vietërë të parënë; edhe ajo *gja* qi vietërohet' e plaketë, *ashtë* ngjat prishëjesë.

KAPTIINA IX.

¹ Kishte pra edhe tenda rregulla lutëje, edhe shin-vendin' e botësë.

² Edhe u ndër tue tenda e parë, ndë të cillën' *ishte* edhe kandileja, edhe truveza, edhe paravumeja e bukëvet, e cilla thohetë shin-vend.

³ Edhe mbas kurtinësë dytë *ishte* tenda qi thohetë shin-vendi i math,

⁴ qi kishte *nji* tymtar t'artë, edhe arkën' e dhiatësë mbëluem rreth mbë gjith' anët me ar, ndë të cillën' *ishte* nji shtamb' e artë qi kishte manënë, edhe shkopi i Aaronit qi bini, edhe rrasat' e dhiatësë;

⁵ edhe përsipër asai *ishinë* Qerubimët'e laftit, qi i mbaishinë hienë vendit përdëlyeshim, për të cillat s'ashtë *nevojë* tashti me thanë nji për nji.

⁶ Edhe *tue qenunë* ndër tue këto kështu, ndë tendën' e parë priftënitë hyejënen kurdo me bamë lutëjetë,

⁷ por ndë të dytënë nji herë ndë vit *hyn* vetëmë prifti, jo pa gjak, të cillin' e bije *kurban* për vetëvetëhenë, edhe për fajet e popullit qi i baishinë pa ditunë;

⁸ edhe këte e diftonte Shpirti Shenjt, se edhe s'ishte shpërfaqun' udha mbë shin-vendin' e math, sepse tenda e parë edhe po qindronte,

⁹ e cilla *ishte* formë për ate kohënë qi ishte atëherë, kur biheshinë dhunëtia e kurbane, të cillatë s'mundeshinë me e bamë të kullutë ndë ndërgjegjiet ate qi lutei,

¹⁰ sepse ishin' urdhënuem vetëmë për të ngrana e për të pime e për qish do farë të lamesh, e për rregulla mishi, deri mbë nji kohë për me u ndrequnë.

¹¹ Por si erdhi Krishti, krye-prifti i të miravet qi kishinë për me ardhunë, ndëpër *nji* tende ma të madhe e ma të hollë, jo bamë me dorë, do me thanë, jo prei këti të ndër tuemi,

¹² as me anë gjaku sqepësh e vçash, por me anë të gjakut vet hyni nji herë ndë shin-vendinë, edhe fitoi shpërblim të pasosunë.

¹³ Sepse ndë qoftë se, gjaku i demavet e i sqepëvet, edhe hini i mëshqerrësë qi stërpik të pugamitë, shenjtënon për pastrimin' e mishit,

¹⁴ sa ma tepërë gjaku i Krishtit, i cilli me anë të Shpirtit pasosunë pru vetëvetëhenë *për kurban* pa palavi te Perëndia, ka me pastruem ndërgjegjënen tuei prei punëvet vdekëta, për me iu lutunë Perëndisë gjallë?

¹⁵ Edhe përandai ashtë laimës i dhiatësë re, qi me anë të vdekësë qi u ba për shpërblimin' e së kapërcyemesë porosivet mbë dhiatën' e parë, të marrinë të zotuemen' e trashigimit pasosunë, ata qi janë thirrunë.

¹⁶ Sepse atie *ku ashtë dhiatë*, *ashtë* nevojë të jetë vdeka e ati qi bani dhiatënë,

¹⁷ sepse dhiata ka fuqi mb'ata qi janë vdekunë, sepse kurrë s'ka fuqi deri sa të rrojë ai qi e bani.

¹⁸ Andai as e para s'qe përtërimë pa gjak,

¹⁹ sepse kur u fol prei Moiseut qish do porosi mbas ligjësë mbë gjithë popullinë, muer gjakun' e vçavet e sqepëvet, bashkë me ujë e me lesh të kuq e me hyssop, e stërpiku edhe ate librën', edhe gjithë popullinë,

²⁰ tue thanë: "Ky *ashtë* gjaku i dhiatësë, qi urdhënoi Perëndia mbë ju".

²¹ Edhe kështu stërpiku me gjak edhe tendën' edhe gjith' enët' e punësë.

²² Edhe shkurt me thanë të gjitha pastrohenë me gjak mbas ligjësë, edhe pa derdhunë gjak s'ka të falunë *fajesh*.

²³ *Ishte* nevojë pra format' e qiellorevet të pastroheshinë me këto, por ato qielloretë *ishte nevojë të pastroheshinë* me kurbane ma të mira se këto.

²⁴ Sepse Krishti nukë hyni ndë shin-vende bamë me dorë, qi janë figuret' e të vërtetavet, por nd'ate qiell, qi të duketë tashti përpara Perëndisë për ne;

²⁵ as të bierë *kurban* vetëvetëhenë shumë herë, sikurse krye-prifti hyn ndë shin-vendinë vit për vit me gjak të huej

²⁶ (sepse atëherë duhei me pësue shumë herë çë kurë se u ngref bota), por tashti u shpërfaq një herë mbë të mbrapënën' e jetëvet, qi të prishi fajinë me anë të kurbanit vetëvetëhesë.

²⁷ Edhe sikurse asht' urdhënuem mbë nierëzit një herë me vdekunë, edhe mbasandai *ashtë* gjyq,

²⁸ kështu edhe Krishti, një herë u pru *kurban* për me ngritunë fajet' e të shumëvet, ka me u dukunë për së dyti pa faj mb'ata qi e presinë për shpëtiminë.

KAPTINA X.

¹ Sepse ligja tue pasunë hien' e të miravet qi vinë, e jo ate figuren' e punëvet, kurrë s'mundetë me bamë të kullutë ata qi hyjëne me ato kurbanet qi bijenë vit për vit përherë,

² sepse atëherë do të kishin pushuem me u prumë *kurbane*, sepse lutësitë si të pastroheshinë një herë, s'do të kishinë ma as ndonji ndërgegjëje për faje,

³ por nd'ato *bahetë* kuitim fajesh vit për vit,

⁴ sepse s'mundetë gjak demash e sqepësh me hekunë faje.

⁵ Përandai tue hymë ndë botët, thotë: "Kurban e mplatë nukë deshe, por bane gati për mue korp.

⁶ *Kurbane* të dieguna-gjithë, edhe *mplata* për faje nukë pëlqeve.

⁷ Atëherë thashë: Qe te po vij (ndë volumë të librës' ashtë shkruem për mue), për me bamë, o Perëndi, dashuniminë tand".

⁸ Si tha ma përsipër: "Se kurban edhe mplatë, edhe *kurbane* të dieguna-gjithë, edhe *mplata* për faje nukë deshe, as nuk' i pëlqeve" (të cillatë bihenë *kurban* mbas ligjësë),

⁹ atëherë tha: "Qe te po vij me bamë, o Perëndi, dashuniminë tand". Ngre të parënë, qi të ngrefi të dytënë.

¹⁰ Prei ati dashunimit jemi shenjtënuem me anë të prumesë kurban të korpit lesu Krishtit qi u pru kurban një herë.

¹¹ Edhe qish do prift rri përditë tue shërbyem, edhe bije përherë por ato kurbane, të cillatë kurrë nukë mundenë me hekunë faje,

¹² por ai si pru një kurban për fajet, ndenji për gjithë herënë ndë të diathtën' e Perëndisë,

¹³ tue pritunë mbaskëndai deri sa të vihenë gjith' anëmiqt' e ati "përposh ndënë kambët t'ati".

¹⁴ Sepse me një mplatë bani të shenjtënueshimitë të kullutë për gjithë herënë.

¹⁵ Por edhe Shpirtit Shenjt deshmon për ne, sepse mbassi pat thanë ma përpara:

¹⁶ "Këjo *ashtë* dhiata qi kam me bamë mb'ata mbas këtyne ditvet, thotë Zoti, kam me vumë ligjat' e mia mbi zemërat t'atyne, edhe kam me shkruem ato ndë mendimet t'atyne",

¹⁷ "edhe s'kam me kuituem ma fajet' e atyne edhe paligjëniat' e atyne".

¹⁸ Edhe atie ku *ashtë* ndëjesë, nuk' *ashtë* ma mplatë për faje.

¹⁹ Tue pasunë pra, o vëllazën, kucim me hymë ndë shin-vendet me anë të gjakut lesuit,

²⁰ prei nji të reje edhe të gjallë udhë, qi na e përtërin me anë të kurtinësë, do me thanë të mishit vet,

²¹ edhe *tue pasunë nji* prift të math ndë shtëpit të Perëndisë,

²² le t'afrohemi me zemërë të vërtetë mbushunë mendienë prei besësë, *tue pasunë* shpërlamë zemëratë t'ona prei ndërgjegjësë keqe, edhe lamë korpinë me ujë të këthiellëtë,

²³ le të mbamë rëfimin' e shpëresësë pa pierrë, sepse ai qi u zotue *ashtë* besëtar;

²⁴ edhe le të vem ore të ngacëmoimë niani tietërinë ndë dashuni e ndë vepëra të mira;

²⁵ mos lamë me u mbëledhunë bashkë, sikurse *ashtë* zakon mbi disa *vetë*, por tue shtymë njiani tietërinë, edhe kaqi ma tepërë, sa shifni ditën' afruem.

²⁶ Sepse ndë fëjefshim na tue dashunë, mbassi muerëm të ngjofëmen' e së vërtetësë, nukë mbet ma kurban për faje,

²⁷ por nji të pritunë gjyqi të frikëshim edhe nji të ndezunë ziarmi, qi ka për me ngran' ata qi janë kundrë.

²⁸ Nji qi ka shkelunë ligjën' e Moiseut, përpara nji a dy deshmitarëve vdes pa përdëllim;

²⁹ sa ma tepërë mundim, u duketë juve, se ka me hiekun' ai qi ka shkelunë të Birin' e Perëndisë,

³⁰ edhe ka kuituem se gjaku i dhiatës' *ashtë* si qish do gjak, qi me ate u shenjtënuë, edhe ka shamë Shpirtin' e hirit? Sepse e dim' ate qi ka thanë: "Shpagimi *ashtë puna* eme, unë kam për me shpaguem, thotë Zoti". Edhe për-së-ri: "Zoti ka me gjukuem popullin' e vet".

³¹ Pun' e frikëshime *ashtë* me ranë ndër duer të Perëndisë gjallë.

³² Bini ndër mend ditt' e para, ndër të cillat, kur u ndriçuetë, duruetë shumë luftë pësimesh,

³³ tashti tue u bamë lojë prei qartimesh e prei shtrëngimesh, e tashti tue u bamë piesëtarët' e atyneve qi pësuenë këso punësh.

³⁴ Sepse pësuetë bashkë me të lidhunat e mia, edhe pritët me gëzim të rrëmbymen' e pasëjesë tuei, tue ditunë se keni për vetëhenë tuei ndë qijet *nji* ma të mirë pasëje edhe të qindrueshime.

³⁵ Mos hethni tej pra kuciminë tuei, qi ka për me dhanë pagë të madhe.

³⁶ Sepse ju keni nevojë për durim, qi të bani dashunimin' e Perëndisë, edhe të mirrni të zotuemënë.

³⁷ Sepse edhe nji grimëzë herë, *edhe* "ka me ardhun' ai qi vien, edhe s'ka me u vonuem".

³⁸ Edhe i dreiti ka me ruem prei besësë', edhe: "nd'u tërhiektë mbrapazë *kushi*, shpirti em s'ka me e pëlqyem".

³⁹ Edhe na s'jemi prei asish qi tërhiqenë mbrapazë për prishëje, por prei asish qi besojënë për shpëtimin' e shpirtit.

KAPTINA XI.

¹ Edhe besa *ashtë nji* themel punësh qi shpërehenë, nji diftim punësh qi nukë shifenë.

² Sepse prei kësai muernë deshmi të *mirë* pleqtë.

³ Me anë të besës' marrimë vesht se jetët' u ndërtnenë me fjalën' e Perëndisë, kaqi qi këto qi shifenë nuk'u banë prei atyneve *punëvet* qi dukenë.

⁴ Me anë të besës' Abeli i pru Perëndisë ma të mirë kurban se Kaini, qi prei asai *besës'* u ba deshmi se ishte i drejtë, sepse Perëndia dha deshmi për dhunëtiat e ati, edhe prei asai, ndonëse vdiq, edhe ma po flet.

⁵ Me anë të besësë Enohu u ndërrue vendit për mos me pamë vdekë: "edhe nukë gjindei, sepse Perëndia e ndërroi vendit", sepse para se të ndërrohei vendit u ba deshmi *për ate*, se i kishte pëlqyem Perëndisë.

⁶ Edhe pa besë s'mundetë me i pëlqyem *kushi*, sepse ai qi afrohetë te Perëndia duhetë me besuem, se ashtë, edhe bahetë pagë-dhanës mb'ata qi e kërkujnë.

⁷ Me anë të besës' iu dftue Noesë prei Perëndisë për ato *punë* qi edhe nukë shifeshinë, edhe ai si u frikue, ndërtoi arkënë për shpëtimin' e shtëpisë vet, prei të cillësë gjukoi për të keq botënë, edhe u ba trashigimtar i drejtënisë me anë të besësë.

⁸ Me anë të besësë ndëgjoji Abrahami, kur u thërrit me dalunë mb'ate vend qi kishte për me marrë për trashigim, edhe duel pa ditunë se ku vete.

⁹ Me anë të besësë vote e nguli ndë dhe të zotuesesë porsi *mbë nji dhe* të huej, tue ndenjunë ndë tenda, bashkë me Isaakun' edhe me lakobinë trashigimtarët bashkë t'asai të zotuejeje,

¹⁰ sepse priste ate qytetinë qi kishte themeletë, të cillit mieshtër edhe ndërtestar *ashtë* Perëndia.

¹¹ Me anën të besës' edhe ajo Sarra muer fuqi me u ngjitudë me barrë, edhe ndonëse i kishte shkuem koha e moshësë, puell, sepse e kuitoi të besës' ate qi u zotue.

¹² Përandai lenë kaqi vetë prei nji burri vetëmë, edhe kyi gati për me vdekunë, porsi ujtë' e qiellit prei shumicës', edhe porsi rana e pangjefëme qi ashtë ndë buzë të detit.

¹³ Këta të gjithë vdiqnë me besë, pa marrë të zotuetetë, por për së largut i panë, edhe u mbushnë mentë, edhe i muernë n'grykë, edhe rrëfyenë se janë të huej, edhe prei nji tietërë vendi mb'ate dhe.

¹⁴ Sepse ata qi flasinë kështu, dftojnë se kërkujnë dhen' e vet.

¹⁵ Edhe ndë e mbaishinë ndër mend ate *dhe* qi prei andej patnë dalë, kishinë për me gjetunë kohë me u këthyem,

¹⁶ por tashti u ka anda për *nji* ma të mirë *dhe*, do me thanë, qielluer, përandai Perëndia s'ka turp me u qjuetunë Perëndia i atyneve, sepse u bani gati qytet.

¹⁷ Me anë të besës' Abrahami pru Isaakunë *për kurban* kur provohei, edhe ai qi pat pritunë të zotuetetë pru *për kurban* vetëm-leminë *birin'* e vet,

¹⁸ qi qe folunë mb'ate: "Se mbë Isaakunë ka me u qjueitunë fara jote".

¹⁹ Tue u menduem *Abrahami* se Perëndia mundetë me e ngjallunë prei së vdekunish, andai e muer me të përgjaitëme.

²⁰ Me anë të besës' Isaaku bekoj lakobin' edhe Isafinë për punët qi do të vinë.

²¹ Me anë të besës' lakobi tue vdekunë bekoj të dy bijt' e Iosefit, "edhe u lut *tue u mpështetunë* mbë majë të shkopit ati".

²² Me anë të besës' Iosefi tue vdekunë përmendi për të dalëmenë jashtë *Egjyptit* e të bijvet Israelit, edhe porositi për eshtënat e veta.

²³ Me anë të besësë Moiseu, si leu, u mpëshef tre mui prei përntsh vet, sepse panë se çuni ishte i bukurë, edhe nukë patnë frikë për urdhënin' e mbëretit.

²⁴ Me anë të besësë Moiseu si u ba i math, mohoi me u than' i biri së bijësë Faraonit,

²⁵ sepse sgjodhi ma tepërë me hiekunë keq bashkë me popullin' e Perëndisë, se me pasunë fitim faji për pakëzë herë,

²⁶ tue kuituem dhunën' e Krishtit për ma të madhe pasëje, se thesorëtë ndë Egjypt, sepse këqyrte mbë shpagimin' e pagësë.

²⁷ Me anë të besësë la Egjyptinë pa mos u frikuem për zemërimin' e mbëretit, sepse priste porsi tue pam ate qi nukë shifte.

²⁸ Me anë të besësë bani pashkën' edhe të stërpikëmen' e gjakut, qi të mos u përkasi atyneve, ai qi prishte dielmt' e parë të *Egjyptianëvet*.

²⁹ Me anë të besësë shkuenë ndëpër Det të Kuq porsi ndëpër tokë të thatë, të cillinë kur e provuen' Egjyptianët, u mbytnë.

³⁰ Me anë të besësë ranë muret' e Jerihosë, si u rrethuenë shtatë ditt.

³¹ Me anë të besësë Raaba kurva nukë hupi bashkë me ata qi s'bindeshinë, mbassi priti përgjonjësitë me paqtim.

³² Edhe qish me thanë ma? Sepse s'ka me më mbetunë kohë me diftuem për Gedeoninë' e për Barakun' e për Sampsonin' e për Iefthaenë, për Davidin' e për Samuelin' e për profetëtë,

³³ të cillëtë me anë të besësë luftuenë mbëretënia, punuenë dreitëni, fituenë të zotuemetë, thurnë gojat' e leonëvet,

³⁴ shuenë fuqin' e ziarrmit, shpëtuenë prei gojavet thikësë, muernë fuqi prei dobësinavet, u banë të fortë ndë luftë, thyenë ushtëria' e hueja;

³⁵ gratë muernë të vdekunit' e vet ngjallunë prei së vdekunish, e të tierë u munduenë, sepse nukë pritnë shpëtiminë qi të fitojnë një ma të mirë të ngjallunë;

³⁶ e të tierë u provuenë me të përqeshuna e me të rrafuna, por edhe me të lidhuna e burgje;

³⁷ u rrafnë me gurë, u sharruenë, u nganë, vdiqnë premë prei thikësë, shkojshinë vende ndëpër vendeveshunë me likura dhensh e me likura dhish, tue u shterunë, tue u shtrënguem, tue hiekunë keq

³⁸ (për të cillëtë bota nuk' ishte e zonja); tue shkuem andej e këndeje ndëpër shkretina e ndëpër male e ndëpër shpella, e ndëpër birat e dheut.

³⁹ Edhe këta të gjithë, ndonëse muernë deshmi të *mirë* me anë të besësë, nukë muernë të zotuemenë,

⁴⁰ sepse Perëndia pat urdhënuem çë përpara një ma të mirë *punë*, qi të mos bahenë të kullutë pa ne.

KAPTINA XII.

¹ Andai edhe na rrethuem prei kaqi reje deshmiash, le të hedhimë tej qish do barrë, edhe fajjinë qi *na* pushton kaqi kollai, edhe le t'ecimë me durim nd'ate udhë qi ashtë përpara nesh,

² tue këqyrunë lesunë qi filloi edhe mbaroi besënë, i cilli, për ate gëziminë qi ishte përpara ati, duroi kryqinë pa vumë ndër mend turpëninë, edhe ndenji ndë të diathtë të shkambit Perëndisë.

³ Sepse kujtonia ate qi duroi këte farë kundër-fjale mbë vetëvetëhenë prei fajtorëvet, qi të mos lodhi e të t-hollohi ndë shpirtënat tuei.

⁴ Ju edhe s'i keni qindruem fajit deri mbë gjak tue luftuem,

⁵ edhe keni harruem *ate* mësiminë, qi u flet juve porsi bijvet, e u *thotë*: "Biri em, mos e zen për asgja mësimin' e Zotit, as mos e hup zemërënë, kur qartohe prei ati.

⁶ Sepse ate qi don Zoti, e mundon, edhe rref qish do bir qi e pret përënë vetiu".

⁷ Ndë durofshi mundiminë, Perëndia bihetë mbë ju porsi mbë bij, sepse cilli bir asht' ai qi s'e mundon i ati?

⁸ Por ndë jeni pa mundim, të cillit u batë piesëtarë të gjithë, vallë jeni kopila, e jo bij.

⁹ Mbasandai *na* kishim atënit' e mishit t'ynë qi *na* mundoishinë, edhe e kishim turp; a s'kemi me i ulunë kryetë shumë ma tepër' Atit shpirtënavet, edhe kemi me rruem?

¹⁰ Sepse ata na mundoishinë për pak ditt, sikurse u pëlqente atyneve, por ai për të mirënë *t'onë*, qi të bahemi piesëtarët' e shenjtënimiti ati.

¹¹ Edhe qish do mundim tashti për tashti nukë duketë se bije gëzim, por idhënim; por mbasandai u ep pemë të butë dreitënie atyneve qi janë mësuum mb'ate.

¹² "Përandai ngreni përpjetë duert' e doba edhe gjunjët' e këputunë."

¹³ Edhe "bani të ecunë të dreitë mbë kambët tueja", qi të mos dali jashtë udhës' ajo qi asht' e çalë, por ma tepërë të shëndoshetë.

¹⁴ Kërkonti paqtim me të gjithë, edhe shenjtëniminë, qi pa ate askushi s'ka me pamë Zotinë,

¹⁵ tue vum' ore mos ka mbetunë mbrapa kushi prei hirit Perëndisë, "mos ka bimë nalt ndonji rranjë e idhëtë, e u trubëllon", edhe prei kësai ndyhenë shumë *vetë*;

¹⁶ mos *ashtë* kushi kurvar a i ndytë, si losafi, qi shiti paralindiet' e veta për një gjellë,

¹⁷ sepse e dini se edhe mbasandai, kur desh me trashiguem bekiminë, u hoth poshtë, sepse nukë gjet vend pendimi, ndonëse e lypi me lott.

¹⁸ Sepse nukë jeni afruem ndë një mal qi zihetë me dorë, e qi digjetë me ziarrm, edhe mbë vranësinë e mb'errësinë e mbë thëllim,

¹⁹ e mbë za trumbete, e mbë za fjalësh, të cillin' ata qi e ndëgjuen, u lutnë të mos u flitei ma fjala atyne.

²⁰ (Sepse s'mund të duroishin' urdhëninë, qi *thoshte*: "Edhe bagëti ndë i prektë malit, do të rrifetë me gurë, a do të shigjetohetë me ber").

²¹ Edhe kaqi i frikëshim ishte të dukunitë, sa Moiseu tha: Jam frikun' e tremunë),

²² por u afruetë ndë mal të Sionit, ndë qytet të Perëndisë gjallë, Ierusalemënë qjellore, edhe ndë *shumicë* dhetë mijë engjujsh,

²³ ndë panagjyrë e ndë kishë paralindësish qi janë shkruem emënatë ndë qijet, edhe te Perëndia gjyqtari i të gjithëve, edhe te shpirtënat' e të dreitëvet qi janë kulluem,

²⁴ edhe mbë lesunë laimësin' e dhiatësë re, edhe ndë gjak të stërpikëmejë qi flet ma mirë se i Abelit.

²⁵ Shikoni mos hiqni dorë prei ati qi flet, sepse kur nukë shpëtuen' ata qi hoqnë dorë prei ati qi foli *tek ata* mbë dhet, shumë ma tepërë *s'kemi me shpëtuen* na, ndë hiekschim dorë prei ati qi *flet* prei qijesh,

²⁶ të cillit zani tundi dhenë atëherë, por tashti u zotue, tue thanë: "Edhe një herë kam me tundunë jo vetëmë dhenë, por edhe qiëllinë".

²⁷ Edhe këjo *fjalë*: "Edhe një herë", difton të ndërruemenë vendit atyneve qi tundenë si të bamë *me dorë* qi të mbesin' ato qi s'tundenë.

²⁸ Përandai tue marrë *nji* mbëretëni të patundëme, le të kemi hir, qi me anë t'asai t'i lutemi pëlqyeshim Perëndisë me nder' e me frikë.

²⁹ Sepse "Perëndia ynë *ashtë* ziarrm qi shkrin".

KAPTINA XIII.

¹ Le të qindrojë dashunia e vëllazënisë.

² Mos harroni dashunin' e të huejëvet, sepse prei kësai disa pa marrë vesh pritnë engjuj ndë shtëpiat të veta.

³ Kuitoni ata qi janë lidhunë, si të lidhunë bashkë me ata; ata qi hiekinë keq, sikur jeni edhe ju ndë korp.

⁴ Martesa *qoftë* për nderë mbë të gjithë edhe shtrati i pandyem, por kurvarët' e ndynësitë ka me i gjukuem Perëndia.

⁵ Mëndyra juei *le të jetë* pa lakënim argjandi, tue u mbastuem ato qi keni tashti, sepse ai ka thanë: "S'kam për me të lanë, as s'kam për me hiekunë dorë prei teje".

⁶ Përandai na të thomi me zemërë: “Zoti *ashtë* ndifmëtari em, edhe s’kam me drashunë, qish do të më bajë nieriu”.

⁷ Kuitoni të parëtë tui, të cillët’ u folnë juve fjalën’ e Perëndisë; ecëni mbas besës’ atyneve, tue vum’ ore të mbrapënën’ e jetës’ *atyne* qi shkojinë.

⁸ Iesu Krishti asht’ ai vetë die edhe sot, edhe për gjithë jetët.

⁹ Mos bihi andej e këndej prej qish do farë mësimesh të hueja, sepse *ashtë* mirë me u forcuem zemëra me hir, jo me të ngrana, të cillatë nuk’ u vëjftnë *gja* atyneve qi ecënë mb’ato.

¹⁰ Kemi nji therore, prej të cillësë s’kanë pushtet me ngran’ ata qi lutenë ndë tendët.

¹¹ Sepse atyne bagëtivet qi u bihetë gjaku mbrenda ndë shin-vendet prej krye-priftit për faje, këtyneve u digjenë korpënatë jashtë ushtërisë.

¹² Përandai edhe lesui pësoi jashtë derësë, qi të shenjtënojë popullinë me gjakun’ e vet.

¹³ Le të dalimë pra tek ai jashtë ushtërisë tue bartunë dhunën’ e ati.

¹⁴ Sepse *na* s’kemi këtu *nji* qytet qi mbet *përherë*, por kërkim’ ate qi ka me ardhunë.

¹⁵ Me anë t’ati pra le të bijemë përherë te Perëndia kurban lavdimi, do me thanë “pemë buzësh” qi rrëfejën’ emënin’ e ati.

¹⁶ Edhe mos harroni të bani mirë, e të bani piesë prej të miravet tueja, sepse këso kurbanesh’ i pëlqejnë Perëndisë.

¹⁷ U ndëgjoni të parëvet tui, edhe u ulni vetëhenë, sepse ata rrinë squtë për shpirtënat tui, porsi ata qi kanë me dhanë fjalë, qi ta bajnë këte me gëzim, edhe jo tue fshamë, sepse këjo s’vëjen për ju.

¹⁸ Fali për ne, sepse na u ka mbushunë mendia, se kemi ndërgjegjëje të mirë, tue dashunë të bihemi mirë mbë gjithë punët.

¹⁹ Por ma tepër’ u lutem juve të bani këte, qi të këthehem shpeit te ju.

²⁰ Edhe Perëndia i paqtimit, i cilli pru për-së-ri prej së vdekunish barin’ e math të dhenvet me anë të gjakut dhiatësë pasosëme, Zotinë t’anë Iesu Krishtinë,

²¹ u baftë të kullutë mbë qish do punë të mirë, qi të bani dashunimin’ e ati, tue punuem ndër ju ate qi asht’ e pëlqyeshime përpara ati, me anë të Iesu Krishtit, mb’atë *qoftë* lafti ndë jetët të jetëvet. Amen.

²² Edhe u lutem juve, o vëllazën, duroni fjalën’ e mësimit, sepse u shkrova juve me pak fjalë.

²³ E dini se vëllai Timotheu u lishue *prei burgut*, bashkë me ate, ndë arthtë shpeit, kam me u pamë juve.

²⁴ U falni me shëndet gjithë të parëvet tui, edhe gjithë shenjtënavet. U falenë me shëndet juve gjith’ ata *qi janë* kah Italia.

²⁵ Hiri *qoftë* me ju të gjithë. Amen.

(*Letëra*) mbë *Hebrejt u shkruie kah Italia* (edhe u dërgue me anë të *Timotheut*).